

Številka: U-I-157/17-12
Up-143/15-27
Datum: 24. 4. 2018

**ODKLONILNO LOČENO MNENJE
SODNICE DR. ETELKE KORPIČ – HORVAT
K ODLOČBI ŠT. U-I-157/17, Up-143/15 Z DNE 24. 4. 2018**

V navedeni zadevi je Ustavno sodišče odločilo, da Zakon o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 38/10, 18/11, 77/11 in 22/12 – v nadaljevanju ZUKN) ni bil skladen s prvim odstavkom 23. člena Ustave, ker ni uredil sodnega varstva zoper sklep o razrešitvi člana uprave Agencije za upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije (v nadaljevanju AUKN).

Razlogi, zakaj se nisem strinjala z odločitvijo večine, so naslednji:

1. Za AUKN ne velja latinski rek *nomen est omen*, ker v imenu "agencija" ni vsebinskega pomena, ki ga označuje. Status Agencije je treba presojeti tako kot to določa ZUKN, da je AUKN državni organ, da je neposredni proračunski uporabnik, da se financira iz proračuna in da zanjo veljajo javnofinančni predpisi (11. člen ZUKN). Zato se zanjo določbe Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. [52/02](#) – ZJA), ki sicer veljajo za javne agencije, ne uporabljajo. AUKN je upravljala s kapitalskimi naložbami Republike Slovenije, torej opravljala je dejavnost, za katero je prav tako značilen javni interes. Ugotovim lahko, da je imela poseben statusni položaj, položaj *sui generis*, in da je očitno, da je njeno poslovanje bilo namenjeno uresničevanju javnega interesa in zato podvrženo javnemu režimu poslovanja, ne pa zasledovanju interesa posameznika. Ta značilnost – javni interes, pa ima tudi odločilen vpliv na položaj vodstva AUKN, saj je uprava pomemben člen njene celote, ki jo imenuje in razrešuje Državni zbor. Zato soglašam s stališčem Vrhovnega sodišča, da je tudi razloge za razrešitev člana uprave treba razumeti tako, da varujejo javni interes, saj se je od uprave pričakovala visoka strokovna in moralna kvalifikacija. Logično je sklepati, da zakonodajalec prav zaradi zasledovanja javnega interesa zoper

razrešitev člana uprave ni določil pravnega sredstva in mu zato ni podelil pravice ali pravno varovanega interesa.

2. Če je zakonodajalec v ZUKN določil postopek imenovanja in razrešitve ter trajanja mandata, to še ne pomeni, da je bil namen zakonodajalca, da varuje pravni položaj posameznika tako, da mu mora biti zagotovljeno sodno varstvo. Namen ZUKN je treba presojati kot celoto in ne le izločiti njegove posamezne določbe.¹ V tej celoti pa je predvsem pomembno, kot že navedeno, da je AUKN posebni državni organ, ustanovljen zaradi uresničevanja javnega interesa, in da ZUKN ne zagotavlja sodnega varstva zoper sklep o razrešitvi pritožniku (članu uprave), s čimer je izkazal, da ni njegov namen varovati posameznika, ki bi si lahko s sodnim varstvom izboljšal položaj. Status člana uprave je treba presojati iz dveh ločenih razmerij, položaj, ki ga pridobi z imenovanjem in izgubi z razrešitvijo (statusno pravni položaj), in delovno pravni položaj, ki ga pridobi s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi. Pri prvem razmerju gre za privilegij, pri drugem pa za pravico. Privilegij mora temeljiti na zaupanju in ni varovan s pravnimi sredstvi; delovnopravni položaj pa se varuje s sodnim varstvom, kar pa je bilo pritožniku zagotovljeno.²

dr. Etelka Korpič – Horvat
Sodnica

---

¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. Up-1850/08 z dne 5. 5. 2010 (Uradni list RS, št. 47/10).

² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. Up-2512/06 z dne 18. 6. 2009 (Uradni list RS, št. 57/09).